

Quentin Blake

Het verhaal van de dansende kikker

Vertaald door Selma Noort

bontekoe

‘Vertel nog eens een verhaal over onze familie,’ zei Josje.

‘Ik ben echt te moe, lieverd.’

‘Dan maak ik thee en boterhammen.’

‘Nou – vooruit dan maar. Wat heb ik al verteld?

Oom Gus en de Ijsberg. En Saar en de Leeuwen ... Heb ik je al eens verteld over mijn oudtante Geertrui Goedhart en de dansende kikker?’

‘Nee. Wil je dat verhaal vertellen?’

‘Ga jij thee zetten, dan zal ik eens zien hoeveel ik me nog herinner.’

‘Toen Geertrui een jonge vrouw was,
trouwde ze met een zeeman. Hij was erg
knap in zijn mooie uniform en met zijn
zwarte baard.’

‘Maar ja, als je met een zeeman trouwt, kun je niet vaak bij hem zijn, hoe graag je dat ook wilt. Een zeeman moet nu eenmaal telkens met zijn schip mee.

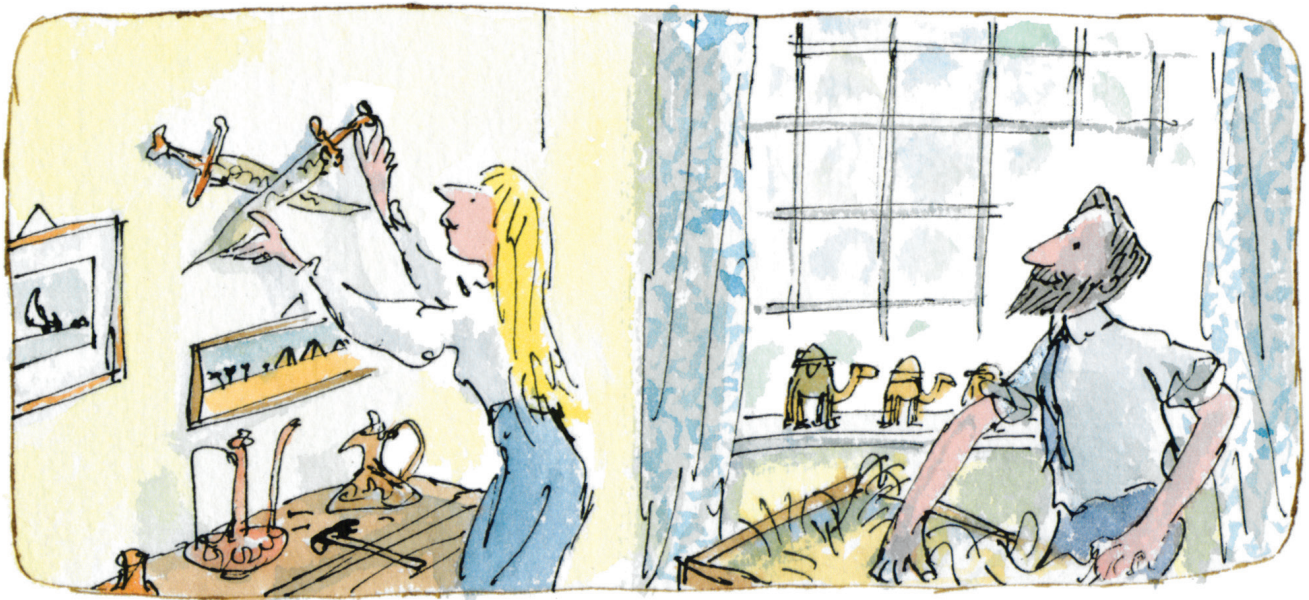
Hoe dan ook, ze waren gelukkig als ze samen waren.

Vanuit hun huis aan zee keek Geertrui uit naar de terugkeer van het schip. En als haar man thuiskwam, bracht hij van alles voor haar mee uit het buitenland.’

‘Wat voor soort dingen?’

‘Tafeltjes van geel koper, die je kon
opvouwen. Houten kameeltjes. Versierde
dolken.’

‘Op een dag kwam het schip niet terug.
Geertrui wachtte en wachtte.’

